УДК 37.091.2:613

DOI: 10.12958/2227-2844-2021-2(340)-2-182-191

Щурова Наталія Василівна,

старший викладач кафедри фізичної терапії, ерготерапії
та здоров'я людини ДЗ «Луганський національний університет
імені Тараса Шевченка», м. Старобільськ, Україна.

nnatasha.r74@gmail.com

<https://orcid.org/0000-0002-2305-025X>

ОСОБЛИВОСТІ ОСВІТНЬО-ВИХОВНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ У ЗДОРОВ'ЯЗБЕРІГАЮЧОМУ СЕРЕДОВИЩІ

Здоров'я дітей і юнацтва – найголовніша цінність суспільства, держави і навчальних закладів освіти, головним завданням і метою діяльності яких є збереження та зміцнення здоров'я підростаючого покоління. Якщо сім'я внаслідок різних причин (матеріальних, культурних, соціальних, недостатньої відповідальності батьків тощо) не може забезпечити охорону та розвиток здоров'я дітей, то навчально-виховні заклади зобов'язані це робити.

У Статуті Всесвітньої організації охорони здоров'я записані найважливіші постулати, рекомендовані всім країнам, зокрема ті, що стосуються питань здоров'я молодого покоління, а саме: мати найвищий рівень здоров'я – одне із основних прав кожної людини незалежно від раси, релігії, політичних переконань, економічного чи соціального стану; уряди країн несуть відповідальність за здоров'я своїх народів, і ця відповідальність має ґрунтуватися на реалізації певних соціальних і медико-санітарних заходів.

Проблема формування здорового способу життя підростаючого покоління існує як медична, психологічна, педагогічна, соціальна, тому що здоров'я має специфіку проявлятися на фізичному, психологічному, соціальному рівнях. На сьогодні загальноосвітній заклад є основним соціальним інститутом, який надає дітям базову освіту, вирішує завдання розвитку та виховання школярів, проте, проблема збереження і зміцнення здоров'я постає і перед іншими закладами, зокрема, коледжами, в яких учні продовжують здобувати освіту. На сьогоднішній день в Україні прийнято багато державних програм, спрямованих на пропаганду здорового способу життя; створено мережу центрів здоров'я, відкрито безліч різноманітних спортивних клубів, але значних позитивних зрушень у покращенні фізичного, духовного, психічного, соціального здоров'я школярів не відбувається.

У Законі України «Про освіту» зазначено, що метою освіти є всебічний розвиток людини як особистості та найвищої цінності суспільства, її талантів, інтелектуальних, творчих і фізичних здібностей,

формування цінностей і необхідних для успішної самореалізації компетентностей, виховання відповідальних громадян, здатних до свідомого суспільного вибору та спрямування своєї діяльності на користь іншим людям і суспільству, збагачення на цій основі інтелектуального, економічного, творчого, культурного потенціалу українського народу, підвищення освітнього рівня громадян задля забезпечення сталого розвитку України та її європейського вибору.

Головними напрямками здоров'язбережувальної освітньо-виховної діяльності визначені забезпечення та розвиток фізичного і морального здоров'я, комплексного підходу до формування розумових і фізичних якостей особистості, вдосконалення фізичної та психологічної підготовки до активного життя і професійної діяльності на принципах індивідуального підходу, пріоритету оздоровчої спрямованості, систематичності цього процесу тощо (Державний стандарт базової і повної середньої освіти, 2005). Обґрунтовано, що суттєво підвищувати стан здоров'я учнів може лише навчальне середовище.

До нових соціальних функцій освіти слід віднести соціально-терапевтичну, що покликана значно підвищити рівень готовності особистості випускника до успішної життєдіяльності в складних умовах соціального середовища, попередження нервово-психічних і соматичних захворювань та виникнення залежностей від психотропних речовин через оздоровлення психіки людини в цілому, розвиток її особистісних якостей, які потрібні для гармонізації соціальних зв'язків і збереження здоров'я. У наш час учень повинен мати можливість пізнати себе, особливості людського організму, основні засоби здорового способу життя, запобігання різним захворюванням, шкідливим звичкам; уміти керувати своїм здоров'ям, що дасть їй шлях до повноцінного життя. Сьогодні дуже важливо під час навчання в школі навчити самому піклуватися про власне здоров'я, сформувати установку на підтримку власного здоров'я без застосування медикаментозних засобів.

Дослідження теоретичних і прикладних аспектів проблеми здоров'язбереження молодого покоління перебувало в полі посиленої уваги вітчизняних науковців (О. Отравенко, М. Карпенко, І. Муравова, Л. Попова, С. Лапасенко та інші). Ґрунтовний аналіз чинників формування здоров'язбережувального освітнього середовища в загальноосвітньому навчальному закладі здійснили О. Дубогай, С. Кириленко, О. Клестова, К. Оглоблін та інші. Науковці акцентували увагу на залежності ефективності освітньо-виховного процесу від наявності здоров'язбережувального навчального середовища, що є одним із пріоритетних напрямків роботи сучасної школи.

Метою роботи є аналіз особливостей діяльності загальноосвітніх закладів щодо збереження здоров'я учнів.

Рішення проблеми формування ціннісного ставлення особистості до збереження здоров'я залежить від сформованості у неї відповідної мотивації та цінностей. Відповідно до аксіологічного підходу цінність

здоров'я та мотивація його збереження стануть надбанням особистості в тому випадку, якщо вони не тільки соціально значимі, а, в першу чергу, особистісно значимі, необхідні для життєдіяльності самої особистості. Для формування у учнів мотивації збереження здоров'я та ціннісного ставлення до нього недостатньо лише інформування про різні засоби, шляхи, методи його збереження. Необхідно досягти того, щоб людина прагнула цього сама. Прагнення збереження здоров'я може набутися спонукальну силу мотиву діяльності тоді, коли вона інтеріоризована, являє собою необхідний момент внутрішнього існування, коли він може чітко сформулювати цілі своєї діяльності та поведінки, знаходити ефективні засоби їх реалізації, здійснювати своєчасний контроль, оцінку й коректування власних дій.

Як відомо, стан здоров'я учнів сучасної школи залежить від багатьох факторів, серед яких:

- нерухомість сидіння під час навчання (сколіоз та поганий зір);
- постійне напруження під час письма (ознаки стенокардії, порушення постави, короткозорість);
- навчальне середовище із негативною екологією (закриті приміщення, обмежений простір, заповнені одноманітними і штучно створеними предметами) (імунно-захисні функції);
- інформаційний принцип побудови навчального процесу, вплив електронних засобів масової інформації (неврастенія, підірвана психіка);
- сімейні негаразди, незбалансоване харчування, ранні шкідливі звички (куріння, алкоголізм, наркоманія) (Твердохліб М. М., 2014).

Ця статистика свідчить про перевагу суспільних впливів на здоров'я і є підтвердженням думки про відповідальність суспільства та держави за здоров'я, наявність протиріччя між декларованим і реальним правом підростаючого покоління на здоров'я.

Багато дослідників відзначають чітку залежність числа і характеру порушень в стані здоров'я школярів від обсягу та інтенсивності навчальних навантажень. Інтенсифікація навчання, не підкріплена системою оздоровчих заходів, призводить до значно більш вираженим змінам у стані здоров'я дітей. Отже, лише спільними зусиллями медичних працівників і педагогів при зацікавленості батьків можлива мінімізація впливу несприятливих факторів навчання на здоров'я дітей. Особливе місце в цьому оздоровчому процесі відводиться освітній системі, перш за все за рахунок широкого впровадження в діяльність освітніх закладів так званих здоров'язберігаючих технологій. Зокрема, у багатьох освітніх закладах різних регіонів України є досвід використання таких заходів як спеціальна система профілактики порушень постави, зору, додаткова вітамінізація, комплекс фізіотерапевтичних процедур, загартовування та ін. Все ширше в системі харчування дітей шкільного віку використовуються продукти функціонального харчування: збагачені вітамінами і мінералами. Активно розробляються нові інноваційні технології навчання, в основі яких лежить інформаційно-діяльний підхід.

У діяльність освітніх закладів впроваджуються сучасні технології розвиваючого естетичного комплексу, що перетворюють освітній процес в вільний і легкий, привабливий і цікавий для учнів, сприяють освоєнню всього спектру видів навчальної діяльності.

У керівних документах Міністерства освіти і науки визначена система заходів з охорони та зміцнення здоров'я учнів, що враховує найважливіші характеристики освітнього середовища з точки зору його впливу на здоров'я учнів. У той же час, необхідно відзначити, що в більшості шкіл системний підхід до збереження та зміцнення здоров'я учнів практично відсутній, обмежуючись разовими, короткочасними або вузькоспеціалізованими заходами.

Створення оптимальних можливостей для реалізації власного потенціалу кожної дитини є одним із вагомих кроків до формування здоров'язбережувального навчального середовища. Педагоги підтримують сприятливі умови для ефективного корекційного навчання, виховання та розвитку дитини, допомагаючи їй реалізувати власний потенціал (Максименко С. Д., 2007). Саме тому необхідно створити такі умови навчання, які б забезпечили збереження та зміцнення їх стану здоров'я або хоча б не впливали негативно на фізичний і духовний розвиток. Одним із напрямів розв'язання цієї проблеми є, на нашу думку, створення у загальноосвітньому навчальному закладі здоров'язбережувального навчального середовища.

Створити здоров'язбережувальне середовище в умовах навчання – це значить створити відповідне навчальне середовище. Н. Прибиловська розглядає «здоров'язбережувальне середовище» як сукупність таких понять як «здоров'я» та «педагогічне середовище», що дозволяє визначити здоров'язбережувальне освітнє середовище (зокрема навчальне) (Прибиловська Н. В., 2015).

Інтегруючи сучасні підходи до пояснення сутності та змісту поняття «здоров'язбережувальне середовище», ми одностайні в розумінні цього педагогічного феномену з С. Дудко: здоров'язбережувальне навчальне середовище – таке навчальне середовище, у якому завдяки формуванню цілісності свідомості, життєствердного здоров'язбережувального образу світу учня, його здоров'язбережувальної компетентності, забезпечується формування здорового способу життя дітей, відповідальне ставлення до свого здоров'я і здоров'я оточуючих, до довкілля, контролюються всі складові здоров'я (Дудко С. Г., 2015).

Основними напрямками створення освітньо-виховної діяльності в здоров'язберігаючому середовищі є:

- створення умов для зміцнення здоров'я школярів та їхнього гармонійного розвитку;
- організація освітнього процесу з урахуванням його психологічного та фізіологічного впливу на організм учня;

- розробка і реалізація навчальних програм з формування культури здоров'я і профілактики шкідливих звичок;
- корекція порушень здоров'я з використанням комплексу оздоровчих і медичних заходів;
- медико-психолого-педагогічний моніторинг стану здоров'я, фізичного і психічного розвитку школярів;
- функціонування служби психологічної допомоги вчителям і учням щодо подолання стресів, тривожності, гуманного підходу до кожного учня, формування доброзичливих відносин у колективі;
- контроль за дотриманням санітарно-гігієнічних норм організації навчально-виховного процесу, нормування навчального навантаження і профілактики перевтомлення учнів;
- організація збалансованого харчування учнів у школі;
- відпрацювання нормативно-правових документів, що регламентують діяльність шкіл сприяння здоров'ю.

Особливого значення набуває пошук ефективних методичних підходів для прищеплення учням інтересу до занять фізичною культурою та впровадження новітніх технологій у систему шкільного фізичного виховання.

Використання сучасних інноваційних технологій, зміна змістовної суті фізичного вдосконалення учнів засновані на використанні комплексної інформації, що дозволяє враховувати вікові відмінності школярів і їх індивідуальні особливості. Так, за О. Отравенко, сутність здоров'язбережувальних технологій постає в комплексній оцінці умов виховання і навчання, які дозволяють забезпечувати гарний стан здоров'я підростаючого покоління, дбати про високий рівень їхньої самореалізації, навичок здорового способу життя; здійснювати моніторинг показників індивідуального розвитку, прогнозувати можливі зміни здоров'я і проводити відповідні психолого-педагогічні, коригувальні, здоров'язбережувальні, рекреаційні заходи з метою забезпечення якості освітньої діяльності учасників педагогічного процесу (Отравенко, 2016).

Особисто-орієнтований зміст фізкультурно-спортивної активності визначається структурними компонентами мотиваційних установок школярів. Основним інструментом для задоволення фізкультурно-спортивних потреб і мотивів служить комплексне використання інноваційних технологій базового і профільного фізичного виховання, оздоровчої фізичної підготовки, адаптивної фізичної культури спортивного тренування в різних видах фізичної активності.

Під інноваційною діяльністю розуміється діяльність, направлена на реалізацію накопичених досягнень (знань, технологій, устаткування) з метою здобуття нових або додаткових послуг з новими якостями. Інновації, в рамках яких розвиваються педагогічні технології, самі по собі не виникають, вони є результатом наукових пошуків, передового

педагогічного досвіду. Стосовно педагогічного процесу поняття «інновація» означає введення нового в цілі, зміст, методи і форми вчення і виховання, організацію спільної діяльності вчителя та учнів (Чухланцева, 2016).

Система або елемент педагогічної системи, що дає змогу ефективно вирішувати поставлені завдання, які відповідають прогресивним тенденціям розвитку суспільства – це інновація. Інноваційна діяльність учителя спрямована на перетворення існуючих форм і методів виховання, створення нових цілей і засобів її реалізації, тому вона є одним з видів продуктивної, творчої діяльності людей. Технологію навчання та виховання в школі, але це недоцільно розглядати як окремий процес, тому що основною формою організації навчально-виховного процесу є урок. Класифікація уроків раціональна і дає змогу чіткіше визначити цілі та завдання, структуру кожного уроку, мобілізацію учнів для успішного вирішення поставлених завдань. Інноваційний педагогічний процес – цілісний навчально-виховний процес, що відображає єдність і взаємозв'язок виховання та навчання, який характеризує спільну діяльність співпрацю та спільною творчістю цих суб'єктів, сприяючи найбільш повному розвитку і самореалізації особистості учня (Чещейко, 2005).

Сьогодні урок, як основна форма організації навчально-виховного процесу, вже не вважається сучасним, хоча б він і вирізнявся всім різноманіттям найсучасніших засобів та педагогічних прийомів, якщо у дитини під час його проведення погіршується здоров'я. Тому обов'язковими на уроках є фізкультхвилинки, практика яких, на жаль, нівелюється. Вони дозволяють знімати стан утомленості на уроці, ослабити психологічну напруженість, викликану інтенсивністю занять і просто дати дитині можливість порухатися.

Важливу роль в зміцненні здоров'я учнів відіграє залучення дітей до спортивних секцій, спортивних заходів. Гарною традицією стало проведення в школах для дітей та батьків спортивних змагань «Тато, мама і я – спортивна сім'я».

Велика увага для пропаганди здорового способу життя приділяється позакласній роботі. Пропонується великий спектр заходів: турпоходи, екскурсії, дні здоров'я, свята рухливих ігор, веселі старти, класні часи і бесіди з такою тематикою: «Я – моє здоров'я – моє життя», «Природні чинники здоров'я» та інші.

Саме здоров'язберігаючі освітні технології, на нашу думку, дозволяють формувати мотивацію та ціннісне ставлення до здоров'я. Ці технології підрозділяються на три підгрупи:

- організаційно-педагогічні технології, що визначають структуру навчального процесу, що сприяють запобіганню виникненню у студентів станів психоемоційного навантаження, перевтоми, гіподинамії та інших дезадаптаційних станів, що негативно позначаються на їх здоров'ї;

- психолого-педагогічні технології, пов'язані з безпосередньою діяльністю викладача на занятті (стиль спілкування, психологічний клімат, стиль викладання та ін.);

- навчально-виховні технології, які передбачають розробку і використання спеціальних програм навчання правильній турботі про власне здоров'я й формування культури здоров'я студентів; формування у них мотивації здорового способу життя, попередження виникнення залежностей (ігрової, комп'ютерної та ін.) та шкідливих звичок, що вимагає відповідної виховної роботи зі студентами як на заняттях, так і після занять; організовану і цілеспрямовану освітню роботу з батьками та ін.

Таким чином, для формування мотивації збереження здоров'я та ціннісного ставлення до нього необхідно створити певні умови, проводити цілеспрямовану і організовану освітньо-виховну роботу, використовуючи спеціальні програми, що дозволяють реалізувати здоров'язберігаючі освітні технології. Проведене дослідження не претендує на вичерпну глибину висвітлення всіх аспектів побудови здоров'язберігаючого навчально-виховного процесу в школі.

Подальшого наукового аналізу потребують такі питання, як: організація ефективної взаємодії школи, сім'ї й громадськості в процесі здоров'язбереження школярів.

Список використаної літератури

- 1. Статут Всесвітньої організації охорони здоров'я.** [Електронний ресурс]. Режим доступу: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/995_599Text.
- 2. Закон України «Про вищу освіту»** від 01.07.2014 № 1556-VII. [Електронний ресурс]. Режим доступу: <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/1556-18>.
- 3. Державний стандарт базової і повної середньої освіти. Книга вчителя фізичної культури: довідково-методичне видання /** упоряд. С. І. Операйло, А. І. Ільченко, В. М. Єрмолова, Л. І. Іванова. Харків: Торсінг плюс, 2005. 464 с.
- 4. Твердохліб М. М.** Оцінка стану фізичного розвитку дітей шкільного віку в динаміці навчального процесу. *Педагогічні науки: теорія, історія, інноваційні технології*. 2014. № 2 (36). С. 324–330.
- 5. Максименко С. Д.** Пропагування психогігієнічного виховання і здорового способу життя серед молоді (психічне обґрунтування). *Практична психологія та соціальна робота*. 2007. № 9.
- 6. Прибиловська Н. В.** Системний підхід до створення здоров'язбережувального середовища у загальноосвітньому навчальному закладі. *ВГ «Основа». Педагогічна майстерня*. 2013. № 4. С. 20–29.
- 7. Дудко С. Г.** Дидактичні засади формування здоров'язбережувального навчального середовища початкової школи: дис. ... канд. псих. наук: 19.00.09. Київ, 2015. 258 с.
- 8. Отравенко О. В.** Педагогічні умови формування здоров'язбережувальної компетентності учнівської та студентської молоді в умовах ступеневої освіти. *Здоров'я, спорт, реабілітація*. 2016. № 4. С. 47–50.
- 9. Чухланцева Н. В.**

Напрямки впровадження інформаційних технологій в галузі фізичної культури і спорту. *Спортивна наука України*. 2016. №3 (73). С. 21–25.
10. Чещейко С. Інноваційні підходи до організації процесу фізичного виховання. *Фізичне виховання в школі*. 2005. №2. С. 46–49.

References

- 1. Statut** Vsesvitnoi orhanizatsii okhorony zdorov'ia [Charter of the World Health Organization]. (1948). [Elektronnyi resurs]. Retrieved from https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/995_599Text [in Ukrainian].
- 2. Zakon** Ukrainy «Pro vyshchu osvitu» vid 01.07.2014 № 1556-VII [Law of Ukraine «On higher education» of 01.07.2014 № 1556-VII]. [Elektronnyi resurs]. Retrieved from <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/1556-18> [in Ukrainian].
- 3. Derzhavnyi** standart bazovoi i povnoi serednoi osvity [State standard of basic and complete secondary education]. (2005). *Knyha vchytelia fizychnoi kultury: dovidkovo-metodychne vydannia – The book of the teacher of physical culture: the reference and methodical edition*. Kharkiv: Torsinh plius [in Ukrainian].
- 4. Tverdokhlib, M. M.** (2014). Otsinka stanu fizychnoho rozvytku ditei shkilnoho viku v dynamitsi navchalnoho protsesu [Assessment of the state of physical development of school-age children in the dynamics of the educational process]. *Pedahohichni nauky: teoriia, istoriia, innovatsiini tekhnologii – Pedagogical sciences: theory, history, innovative technologies*, 2 (36), 324-330 [in Ukrainian].
- 5. Maksymenko, S. D.** (2007). Propahuvannia psykholohicheskoho vykhovannia i zdorovoho sposobu zhyttia sered molodi (psykhichne obgruntuvannia) [Promotion of psycho-hygienic education and healthy lifestyle among young people (mental justification)]. *Practical Psychology and Social Work – Practical Psychology and Social Work*, 9 [in Ukrainian].
- 6. Prybylovska, N. V.** (2013). Systemnyi pidkhid do stvorennia zdorov'iazberezhualnoho seredovyscha u zahalnoosvitnomu navchalnomu zakladi [A systematic approach to creating a healthy environment in a secondary school]. *Pedahohichna maisternia – Pedagogical workshop*, 4, 20-29 [in Ukrainian].
- 7. Dudko, S. H.** (2015). Dydaktychni zasady formuvannia zdorov'iazberezhualnoho navchalnoho seredovyscha pochatkovoї shkoly [Didactic principles of forming a healthy learning environment in primary school]. *Candidates thesis*. Kyiv [in Ukrainian].
- 8. Otravenko, O. V.** (2016). Pedahohichni umovy formuvannia zdorov'iazberezhualnoi kompetentnosti uchnivskoi ta studentskoi molodi v umovakh stupenevoi osvity [Pedagogical conditions of formation of the health of preserving competence of students and students in conditions of high school education]. *Zdorov'e, sport, rehabilitaciya – Health, sports, rehabilitation*, 4, 47-50 [in Ukrainian].
- 9. Chukhlantseva, N. V.** (2016). Napriamky vprovadzhennia informatsiinykh tekhnologii v haluzi fizychnoi kultury i sportu [Directions of introduction of information technologies in the field of physical culture and sports]. *Sportyvna nauka Ukrainy – Sports Science of Ukraine*, 3 (73), 21-25 [in Ukrainian].
- 10. Cheshcheiko, S.** (2005). Innovatsiini pidkhody do orhanizatsii protsesu fizychnoho vykhovannia

[Innovative approaches to the organization of the physical education process]. *Fizychnе vykhovannia v shkoli – Physical education at school*, 2, 46-49 [in Ukrainian].

Щурова Н. В. Особливості освітньо-виховної діяльності у здоров'язберігаючому середовищі

Статтю присвячено провідному завданню соціальної політики України та напрямку розвитку освіти на сучасному етапі – збереженню здоров'я дітей, його зміцненню, що визначає успішність їх життєздатності. Основну увагу приділено аналізу особливостей діяльності загальноосвітніх закладів щодо збереження здоров'я учнів та пошуку нових шляхів удосконалення фізичного виховання підростаючого покоління в умовах демократизації освіти, пошуку ефективних методичних підходів для прищеплення учням інтересу до занять фізичною культурою. Зокрема, розглянуті особливості формування мотивації збереження здоров'я та ціннісного ставлення до нього. Наголошено, що необхідно створити певні умови, проводити цілеспрямовану і організовану освітньо-виховну роботу, використовуючи спеціальні програми, що дозволяють реалізувати здоров'язберігаючі освітні технології. Проаналізовано аспекти побудови здоров'язберігаючого навчально-виховного процесу в школі та питання організації ефективної взаємодії школи, сім'ї й громадськості в процесі здоров'язбереження школярів; удосконалення форм, методів, засобів і діагностичного інструментарію формування валеологічної культури школярів у процесі навчальної та позанавчальної роботи тощо. З'ясовано реальний стан організації здоров'язбережувального середовища в освітньому процесі сучасної школи.

Ключові слова: здоров'язбережувальне навчальне середовище, фізичне виховання, фізичний розвиток.

Щурова Н. В. Особенности учебно-воспитательной деятельности в здоровьезберегающей среде

Статья посвящена ведущей задаче социальной политики Украины и направлению развития образования на современном этапе – сохранению здоровья детей, его укреплению, что определяет успешность их жизнедеятельности. Основное внимание уделено анализу особенностей деятельности общеобразовательных учреждений по сохранению здоровья учащихся и поиску новых путей совершенствования физического воспитания подрастающего поколения в условиях демократизации образования, поиска эффективных методических подходов для привития учащимся интереса к занятиям физической культурой. В частности, рассмотрены особенности формирования мотивации сохранения здоровья и ценностного отношения к нему. Отмечено, что необходимо создавать определенные условия, проводить целенаправленную и организованную учебно-воспитательную работу,

используя специальные программы, позволяющие реализовать здоровьесберегающие образовательные технологии. Проанализированы аспекты построения здоровьесберегающего учебно-воспитательного процесса в школе и вопросы организации эффективного взаимодействия школы, семьи и общественности в процессе здоровьесбережения школьников; совершенствование форм, методов, средств и диагностического инструментария формирования валеологической культуры школьников в процессе учебной и внеучебной работы. Выяснено реальное состояние организации здоровьесберегающей среды в образовательном процессе современной школы.

Ключевые слова: здоровьесберегающая учебная среда, физическое воспитание, физическое развитие.

Shchurova N. Features of Educational Activities in a Healthy Environment

The article is devoted to the leading task of the social policy of Ukraine and the direction of development of education at the present stage the preservation of children's health, its strengthening, which determines the success of their viability. The main attention is paid to the analysis of the peculiarities of the activities of secondary schools to preserve the health of students and find new ways to improve physical education of the younger generation in the democratization of education, finding effective methodological approaches to instill in students interest in physical education. The peculiarities of the formation of motivation to maintain health and values to it are considered. It is emphasized that it is necessary to create certain conditions, to carry out purposeful and organized educational work, using special programs that allow to implement healthy educational technologies. Aspects of construction of health-preserving educational process in school and questions of the organization of effective interaction of school, family and the public in the course of health-preserving of schoolboys are analyzed; improvement of forms, methods, means and diagnostic tools for the formation of valeological culture of schoolchildren in the process of educational and extracurricular activities, etc. The real state of the organization of the health-preserving environment in the educational process of the modern school is found out

Key words: healthy learning environment, physical education, physical development.

Стаття надійшла до редакції 05.03.2021 р.

Прийнято до друку 30.04.2021 р.

Рецензент – д. п. н., проф. Караман О. Л.